

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU I
SANTA MARIA DE VISTA ALEGRE
10 DE NOVEMBRE de 2019
DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY
Any 67. suplement núm. 3.978**

**DURANT LA SETMANA DE L'11 AL 17 DE
NOVEMBRE PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 11: Pere Roca. **Dimarts, 12:** dif. fam. Quer - Parramon. **Dimecres, 13:** en acció de gràcies. **Dijous, 14:** dif. fam. Quer - Parramon. **Divendres, 15:** Esteve Gubau; Dalmau de Ciurana. **Dissabte, 16:** Joan Arnau Arnau; Josep Robert Oliveras; Montserrat Casanovas Romaguera. **Diumenge, 17:** Emili Borrell; dif. fam. Quintanas; dif. fam. Albareda - Serra; Mn. Lluís Mitjà; Mn. Josep.

**DURANT LA SETMANA DE L'11 AL 17 DE
NOVEMBRE PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 16: Josep i Concepció.
Diumenge, 17: per la parròquia.

**DURANT LA SETMANA DE L'11 AL 17 DE
NOVEMBRE PREGAREM A SANTA MARIA
DE VISTA ALEGRE:**

Dilluns, 11: Anna Maria Sidera. **Dimarts, 12:** Carolina Cros. **Dimecres, 13 :** Maria Sañas Costa. **Dijous, 14:** Maria Teresa Mas. **Divendres, 15:** Narcís Mas Martí . **Dissabte, 16:** en acció de gràcies.

**"Estimar a un estrany com a un
mateix, implica com a
contrapartida estimar-se a un
mateix com a un estrany"**

Simone Weil.

DEDICACIÓ DEL NOU ALTAR A SANT JOSEP.

El dissabte dia 23 de novembre, i dins la missa de les 7 del vespre, hi haurà la cerimònia de dedicació del nou altar de la parròquia del sant Josep, que presidirà el nostre bisbe Francesc. Un cop acabades les obres de remodelació del presbiteri, ara toca dedicar de nou aquest espai, tal com es va fer fa 65 anys enrere pel bisbe Josep Cartaïa en el moment de la consagració d'aquest edifici, el 21 de novembre de 1954. Tots hi som convidats a participar-hi d'aquesta cerimònia!

PREGÀRIA PER LA PAU

Pare nostre, que ens heu donat el vostre Fill,
per que fos Ell la nostra pau,
escolteu la nostra pregària en aquesta hora
i feu que arribi fins a nosaltres la pau que Ell,
el Salvador, ha portat als seus deixebles
i a tots els homes de bona voluntat.

Ell ha vingut per unir el que estava dividit,
per destruir el pecat i l'odi, que porten a la mort,
i per despertar en nosaltres la vocació
a la unitat i a la germanor.

Ajudeu-nos en el nostre compromís de cristians i
ciutadans, a construir la pau i la justícia,
amb l'esperit obert a tothom.

Maria, reina de la pau traieu de les nostres terres,
l'esperit de discòrdia i ajunteu tots els vostres fills
amb cor de germans.

Vull Senyor meu, agrair el què fas en mi.

Vull cantar fort, pel gran goig
que em fas sentir.

Gràcies per la vida, gràcies pel treball,
gràcies pel somriure, gràcies pels germans.

**TU, JESÚS, EM DONES PAU,
LA PAU QUE FA VIURE EL MEU COR.
TU, JESÚS, EM DIUS BEN FORT
QUE ENS HEM D'ESTIMAR DE DEBÒ.**

Fes que el meu cor mai no deixi de cantar.

Fes que tot jo visqui sempre al teu costat.

Gràcies pel que em dones,
gràcies pel descans,
gràcies pel conviure,
gràcies pels infants.

Fem Església...

Sovint oblidem que tots nosaltres fem l'Església. Certament que pels mitjans de comunicació apareix el papa i els bisbes com a signes visibles de ser l'Església, però sense els batejats, sense el poble de Déu que camina pels viaranyes d'aquest món no hi hauria l'Església de Jesús!

Però això ens ho hem de creure de veritat, i voldrà dir portar el pensament al nostre cor, passar de la idea al fets, de la teoria a la pràctica contreta i quotidiana. Fem Església en la mesura que ens hi impliquem, i volem viure la fe des de la nostra opció personal i de vida - amb falliments i encerts-; i no és només que la critiquem asseguts en les nostres còmodes butaques del conformisme resignat, per totes les coses que no van prou bé -que certament són moltes-, sinó que cerquem camins nous per ser i fer Església des de la nostra realitat que vivim.

Dir que som cristians -i més que anem a missa no es porta. Per molta gent del nostre entorn l'Església és una rèmor del passat, un anacronisme, que cal anar extingint. Tots trobem series dificultats per parlar de temes d'Església -a no se que sigui quelcom negatiu- en molts àmbits on ens movem, ja sigui amb la família, els amics, al treball, amb els veïns... hi ha un allunyament progressiu del fet religiós, degut molt sovint a la pressió social i mediàtica de la nostra societat.

Però no podem quedar-nos en la llista de les lamentacions i el si no fos! Cal mirar en positiu el moment present, i donar-ne gràcies a Déu; cal agrair el moment que ens toca viure, malgrat les dificultats existents. En la nostra societat es valora el sentit espiritual, fins i tot la profunda recerca espiritual, però certament que no el fet religiós. En aquesta societat es dona molta importància a les sensacions immediates -aquelles que es queden en l'epidermis del sentits, i que no van més enllà del que bonic, que ve que estem aquí, però no hi ha compromís ètic-; i costa seguir un camí de procés i de creixement personal tal com proposa Jesús. Fer Església a voltes es anar contracorrent de la cultura i de la societat imperant, i això costa i cansa...

Aquest és el nostre "**Kairós**" eclesial, el temps oportú. En aquest temps de crisi, el "**kairos**", es el temps que Déu ens dona per canviar, per millorar moltes de les nostres actituds de fe i de fer Església; cal repensar serveis i tasques per mostrar més nítidament l'amor de Déu; i tal com en diu Jesús " **-S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova**" (M1,15). Fem Església quan ens adonem d'aquesta realitat que marca la nostra fe, que ens ajuda a prendre les decisions que calen per afrontar els reptes del moment present, i donar-hi la resposta en funció d'aquest "**Kairos**".

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 10 de novembre de 2019